

ת"פ 10957/12/13 - מדינת ישראל נגד מ ד, ר ד, מ ד, מ ק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10957-12-13 מדינת ישראל נ' ד(אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 0-6130-20130-9442

בפני	כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מ ד
הערבים	1. ר ד 2. מ ד 3. מ ק

החלטה

בקשה לחילוט הפקדה וערבויות.

ביום 2.11.2014, הגישה המאשימה בקשה לחילוט הפקדה וערבויות. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים ועדויות, נגזר דינו של הנאשם למאסר. בשל עיכוב ביצוע העונש, נקבע כי הערבויות וההפקדה ישארו בתוקף עד לריצוי העונש, והחלטה בבקשת החילוט תינתן בהמשך.

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות ואיומים כנגד בת זוג.

ביום 9.12.13, הורה בית המשפט המחוזי, במסגרת עמ"ת 16098-12-13, על שחרור הנאשם בתנאים הכוללים מעצר בית מלא, איזוק אלקטרוני, איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת, וכן הפקדה בסך 7,500 ₪, ערבות עצמית וצד ג' בסך 30,000 ₪ כל אחת.

2. ביום 4.4.14, הורה כב' השופט רובין על חילוט סך של 3,000 ₪, לאחר שקבע כי הנאשם הפר את מעצר הבית מספר פעמים, כאשר באחת מהן ניסה "לייצר" בסיס רפואי ליציאתו מהבית, ובהזדמנות אחרת בה יצא - השתמש בסמים (עמ' 9 ש- 14-17 לפרוט'). במסגרת אותה החלטה, שוחרר שוב הנאשם באותם תנאים.

3. ביום 15.5.14, הותר לנאשם לצאת לפגישות טיפוליות, וביום 23.6.14 נקבע כי הנאשם יוכל לצאת

לעבודה תחת פיקוחו הצמוד של הערב 3, בימים ב'-ד', בין השעות 06:00 ל- 20:00, זאת בכפוף לערבות צד ג' בסך 7,500 ₪. בהמשך, ביום 6.10.14, בוטל האיזוק האלקטרוני, אך התנאים המגבילים נותרו בעינם.

4. ביום 2.11.14, הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזרת ולחילוט ההפקדה והערבויות, היא הבקשה נשוא החלטה זו. בהתאם להחלטה שניתנה בדיון באותו מועד, המתלוננת מסרה כי הנאשם הפר באופן קבוע את תנאי מעצר הבית, לרבות הימצאות בקשר זוגי איתה במהלך כחצי שנה עובר לכך. עוד הוסיפה, כי הנאשם איים עליה, אך חששה למסור הודעה. שוטר אשר הגיע לכתובת מעצר הבית, מצא כי הנאשם אינו נוכח במקום. לדברי אימו, הערבה 1, הנאשם יצא לשם טיפול רפואי, ולאחר שיחת טלפון שב אל הבית, אך לא הציג כל אישור. במהלך חקירתו, הודה הנאשם כי היה בקשר עם המתלוננת, שהה בביתה, ואף בילה איתה במסעדה בנוכחות אחרים אשר איש מהם אינו אחד המפקחים עליו.

הערבים העידו לגבי בקשת החילוט וההפרות (בדיונים מיום 10.11.14, 8.12.14 ו- 1.12.14).

5. המאשימה טענה כי יש להורות על חילוט סכום ההפקדה וכן הערבות העצמית במלואן, לאור ההפרות המתמשכות. לגבי ערבותו של מיכאל קריספל, עתרה המאשימה לחילוט סימלי בלבד, לאור העובדה שלא קיבל תשלום על עבודתו וכן נוכח מצבו הכלכלי. אשר להוריו של הנאשם, ביקשה המאשימה להורות על חילוט חלקי, בשל מצבם הכלכלי.

ב"כ הנאשם, טען כי מדובר בהפרות שאינן חמורות, כאשר הנאשם יצא ובילה עם המתלוננת בזמן שהתנאים איפשרו יציאה לצרכי עבודה, זאת בנוסף למקרים בהם חרג ויצא בשעות בהן לא הותר לו לצאת. עוד טען, כי יש לראות אשם תורם להפרות בהתנהגות המתלוננת, אשר הדיחה את הנאשם להפרות וחתרה תחת התנאים המגבילים. לטענתו, המתלוננת הגיעה לבית הנאשם, כפי שהעידו הוריו, ואין לראות בכך הפרה בוטה. לפיכך, עתר להימנע מחילוט ערבויות הורי הנאשם, ולהסתפק בחילוט מינורי של ערבות הנאשם, תוך התחשבות במשך המאסר שהוטל עליו.

6. לאחר מתן גזר הדין, בו הוטלו על הנאשם 24 חודשי מאסר, עוכב ביצועו עד לערעור, וכן הוחלט כי הערבויות כולן ישארו בתוקף עד לריצוי העונש. במסגרת ערעור שהוגש, הוחלט על הפחתת העונש ל-18 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה, ולבסוף החל הנאשם בריצוי מאסר.

מבדיקה בתיק בית המשפט, עולה כי לאחר תחילת ריצוי עונש המאסר, הושבה ההפקדה הכספית במלואה לידי אימו של הנאשם, זאת בהחלטת בית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

הנאשם

7. יש לבחון את המעשים שהיוו תשתית לתנאים שנקבעו, אלימות כנגד בת זוג, ולצדם את אופי הפרות, בהתייחס לתשתית זו. מהות התנאים המגבילים אותם קבע בית המשפט המחוזי, היתה הגנה על המתלוננת. הפרות שביצע הנאשם, מצויות בליבת נסיבות קביעת התנאים המגבילים, כפי שנקבע בהחלטה מיום 2.11.2014:

"עיון מעמיק בחקירתו באזהרה של הנאשם מעלה כי למעשה, לאורך תקופה ארוכה ביותר, שם ללעג את החלטת בית המשפט תוך הפרות בוטות ביותר של תנאי שחרורו. כפי שהעיד הנאשם, לאורך תקופה בילה עם אותה מתלוננת, לגביה נאסר עליו ליצור קשר ישיר או עקיף, במקומות בילוי שונים 'מסעדות וזה' (שורה 74 מהודעתו). מעיון בהודעה זו עולה כי הנאשם שהה בדירתה, היה איתה בקשר טלפוני לא פעם, ולמעשה הנאשם המשיך להתנהל באורח חיי תוך התעלמות מוחלטת מאותם איסורים שנקבעו על ידי בית המשפט. עוד עולה מהודעת הנאשם כי נותר, באחד הימים, בתל אביב ללא פיקוח של המפקח, ושב לירושלים בכוחות עצמו... מדובר בהפרות המצויות בבסיס המסוכנות הנשקפת מהנאשם"

(עמ' 29 ש- 18-26 לפרוט').

דומה כי אין צורך להוסיף עוד לגבי חומרת ההפרות.

יודגש, כי אין מדובר במקרה חד פעמי, אלא בשורה ארוכה של הפרות, לאורך חודשים רבים, חלקן בידיעת הערבים, כל זאת תוך קיום דיונים בבית המשפט וקשר עם שרות המבחן.

העונש שהוטל על הנאשם בגין כתב האישום, אינו מפחית מחומרת ההפרות ואין בו כדי לאזן את הצורך בחילוט הערבויות, סוגיה הקשורה בהפרת תנאי שחרור ולא בענישה בגין העבירה המקורית. מעבר להתנהלותו האישית של הנאשם, המחייבת החלטת חילוט ביחס ישיר לאופי הפרות, נקיטת גישה סלחנית כלפי הנאשם והערבים, במיוחד בנסיבות כה חמורות ובוטות, עלולה לעודד הפרות של תנאי שחרור, וכך לפגוע, בעקיפין, במוסד חלופת המעצר. מוסד זה מהווה כלי יעיל ושימושי, בהגשמת הוראת המחוקק לבחון את השגת תכלית המעצר בדרך פוגענית פחות.

לא מצאתי כיצד ניתן לתלות בהתנהגות המתלוננת, כפי שטען ב"כ הנאשם (נתון שלא הוכח דיו), כ"אשם תורם" להתנהלותו נעדרת הגבולות והרסן של הנאשם.

בנסיבות כוללות אלה, אני מורה על חילוט מלוא ערבותו העצמית של הנאשם, בסך 30,000 ₪. סכום זה ישולם ב-20 תשלומים שווים, החל מיום 1.4.18 ומידי חודש בחודשו. העובדה שמדובר בנאשם המרצה מאסר ועומד להשתחרר, בהחלט נלקחה בחשבון במסגרת החלטה זו, ולפיכך חולק סך התשלום לתשלומים רבים. אין בנתון זה לשנות מהצורך המתחייב, בנסיבות המקרה, להורות על חילוט מלוא הערבות העצמית.

הערבים 1-2

8. באופן דומה לעניינו של הנאשם, אף לגבי ערבות הוריו, אשר כל אחד מהם חתם על ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪, יש לתת משקל לאופי ההפרות, התמשכותן לאורך חודשים, ולהתייחסותם המקלה של הערבים להפרת חובתם, על אף ידיעתם. כך, הערבה 1 העידה כי איפשרה למתלוננת להיכנס לביתם לפגוש את הנאשם (עמ' 36 ש- 24-25 לפרוט'); כך, לא מסרה הערבה 1 הסבר מניח את הדעת לחוסר תשומת ליבה להיעדרותו של הנאשם מהבית; וכך, הסביר הערב 2 שהיה מודע לאירועים בהם המתלוננת אספה את הנאשם מביתם, כאשר הגיעה "הרבה פעמים", על אף שביקשו ממנה לחדול מכך (עמ' 39 ש- 16 לפרוט'). הערב 2 אף הטיל את האשם במתלוננת, כדבריו: **"הילד חלש לא נמצא עם אישה המון זמן, הוא גבר, אישה יכולה למשוך גבר, רואים בספרים גם"** (עמ' 35 ש- 16 לפרוט').

לצד זאת, יש להתחשב במצבם האישי והכלכלי, כפי שבא לידי ביטוי בעדויותיהם, בעובדה שמדובר בבני זוג אשר כל אחד מהם חתום על ערבות בנפרד, וכן בעתירתה של המאשימה להורות על חילוט חלקי בלבד.

לפיכך אני מורה על חילוט בסך 7,500 ₪ לגבי כל אחד מהערבים 1 ו-2, כך שישלמו בסך הכל 15,000 ₪. סכום זה ישולם ב-10 תשלומים שווים, החל מיום 1.4.18 ומידי חודש בחודשו.

הערב 3

9. ערבותו הערב 3, שימשה לפיקוח במהלך עבודתו של הנאשם. בהתאם לראיות שהוצגו וכן עדות הערב 3, מדובר במקרה אחד בו נותר הנאשם ב--- לבדו, במקום להיות מלווה על ידי המפקח עד לכתובת מעצר הבית ב---. הערב 3 העיד, כי הנאשם התקשר להזמין אמבולנס בשל כאבי גב מהם סבל, ולכן "שיחרר" אותו מפיקוח. לדבריו, האמין כי הנאשם אכן יגיע לבית חולים (עמ' 34 לפרוט'). בנוסף, פירט הערב 3 את מצבו הכלכלי הקשה.

בהתחשב באמור לעיל, בכך שמדובר במקרה אחד בלבד, בגובה הערבות וכן בעתירת המאשימה לחילוט סמלי, אני מורה על חילוט סך של 1,500 ₪. סכום זה ישולם בשלושה תשלומים שווים, החל מיום 1.4.18 ומידי חודש בחודשו.

המזכירות תודיע לצדדים: מדור תביעות ירושלים, הנאשם, בא כוחו, הערבים, וכן תעביר עותק ההחלטה לנאשם באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ח, 22 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

